

Иван Вазов

Млад съм аз, бях горд и
силен...

Млад съм аз, бях горд и силен.
Бях, и неотдавна, да.
Моят дух горещ, окрилен
не предвиждаше беда.

Помна как в вълните бързи
плувах весело, без страх,
помна как с ония сълзи
смело аз се подиграх!

Помна, о, душа страдална,
твоите стонове, молби,
твойта клетва, реч фатална –
твойта страшна реч: любя!

Тя звучи, звучи и вече
пред мен свети като жар,
както огнените речи, що
прочете Валтазар!

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Надежда Владимирова, Мартин Митов, Словото; Емигиол Османова,
Пловдивски университет, септември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5155>]